

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Siyamnapu't Apat

Pagbubunyag ng Propetikong Balangkas: Pag-unawa sa Tatlong Kapangyarihang Humahantong sa Armagedon

Jeff Pippenger
2024-02-27

Ang balangkas na propetiko na inilapat ni William Miller ay ang estruktura ng dalawang namiminsalang kapangyarihan—ang paganong Roma na sinundan ng Roma ng Papado. Ang balangkas na propetiko na inilapat ng Future for America ay ang estruktura ng tatlong namiminsalang kapangyarihan—ang paganong Roma, kasunod ang Roma ng Papado, at pagkatapos ay ang tumalikod na Protestantismo. Ang tatlong pagpapakita ng Roma ay yaong tatlong namiminsalang kapangyarihan ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta. Ang nasabing balangkas ay, sa malaking bahagi, kinilala sa pamamagitan ng pagtutol na itinindig laban sa liwanag ng huling anim na talata ng ika-labing-isang kabanata ng Daniel, na inalisan ng tatak sa kapanahunan ng wakas noong 1989.

Ang unang dalawang manipestasyon ng Roma ay tumutukoy sa propetikong pagkabuo ng makabagong Roma, ang ikatlo at huling manipestasyon ng Roma. Ang makabagong Roma naman ang tumutukoy sa balangkas ng pangwakas na tatluhang kapangyarihang manguusig sa mga huling araw. Malapit na magkaugnay, ngunit malinaw na naiiba, ang tatlong manipestasyon ng Babilonia. Ang una ay ang Babel ni Nimrod. Ang ikalawa ay ang Babilonia nina Nebukadnezar at Belsasar. Magkasama, ang dalawang propetikong saksi na iyon ay tumutukoy sa mga propetikong katangian ng makabagong Babilonia. Bagaman sa isang antas ay iisang entidad ang makabagong Roma at makabagong Babilonia, ang tatlong manipestasyon ng Babilonia ay tumutukoy sa pangwakas na pagbagsak ng Babilonia, at sa kapalaluan ng tao ng kasalanan.

Ang pagbagsak ng Babilonia ay isang malaki at tiyak na paksa sa propesiya sa Biblia, gaya rin ng kapalaluan ng Papa ng Roma. Sa Apocalipsis kabanata labimpito, isa sa mga anghel na nagbubuhos ng pitong huling salot ay pumarito upang partikular na tukuyin ang hatol sa Babilonia, na isa pang pagpapahayag ng kaniyang pagbagsak.

At dumating ang isa sa pitong anghel na may hawak na pitong sisidlan, at nagsalita sa akin, na sinasabi: Pumarito ka; ipakikita ko sa iyo ang kahatulan sa dakilang patutot na nakaupo sa ibabaw ng maraming tubig: na sa kanya nakiapid ang mga hari sa lupa, at ang mga nananahan sa lupa ay nalasing sa alak ng kanyang pakikiapid. At dinala niya ako sa espiritu sa ilang; at nakita ko ang isang babae na nakaupo sa isang hayop na kulay iskarlata, na puspos ng mga pangalan ng pamumusong, na may pitong ulo at sampung sungay. Apocalipsis 17:1-3.

Ang gawain ng anghel ay ipakita kay Juan ang hatol sa babae na may nakasulat sa kaniyang noo ang “MYSTERY BABYLON.”

At ang babae ay nararamtan ng purpura at iskarlata, at nagagayakan ng ginto at ng mga mahalagang bato at ng mga perlas, na may hawak na isang sarong ginto sa kaniyang kamay, na

puspos ng mga kasuklam-suklam at ng mga karumihan ng kaniyang pakikiapid: At sa kaniyang noo ay nakasulat ang isang pangalan, HIWAGA, BABILONIA NA DAKILA, INA NG MGA PATUTOT AT NG MGA KASUKLAM-SUKLAM SA LUPA. At nakita ko ang babae na lasing sa dugo ng mga banal, at sa dugo ng mga martir ni Jesus: at nang makita ko siya, ako'y namangha na may malaking panggigilalas. Pahayag 17:4-6.

Ang makinaryang heopolitikal na ginagamit ng Papasiya sa mga huling araw upang usigin ang mga itinuturing niyang erehe ay kinakatawan ng "isang halimaw na kulay iskarlata, puno ng mga pangalan ng kalapastanganan, na may pitong ulo at sampung sungay." Ang katotohanang siya'y nakasakay sa halimaw ay nagpapakita na siya ang may kapangyarihan sa halimaw, gaya ng isang mangangabayo sa kabayo.

At ang babaeng iyong nakita ay yaong dakilang lungsod, na naghahari sa mga hari sa lupa. Apocalipsis 17:8.

Ang "iskarlatang hayop na may pitong ulo at sampung sungay" ay ang makabagong Roma, at kumakatawan sa istrukturang heopolitikal na ginagamit ng babae sa kaniyang pag-uusig sa mga tapat sa Diyos sa mga huling araw. Ang babae ay ang makabagong Babilonya, ang dakilang lungsod na nakikiapid at naghahari sa mga hari sa lupa. Ang unang dalawang pagpapakita ng Babilonya, na kinakatawan ng Babel sa Genesis kabanata labing-isa, at ng Babilonya sa Daniel mga kabanata apat at lima, ay naglalarawan ng kapalaluan at ng pagkabagsak ng makabagong Babilonya sa mga huling araw. Ang babae na hinahatulan sa Apocalipsis kabanata labimpito ay ang makabagong Babilonya, at ang hayop na kaniyang pinaghaharian ay ang makabagong Roma. Nakiapid siya sa mga hari, at kapuwa sila ay isang laman.

Kaya't iiwan ng lalaki ang kaniyang ama at ang kaniyang ina, at makikipisan sa kaniyang asawa: at sila'y magiging isang laman. Genesis 2:24.

Bagaman iisa sila, ang ilang propetikong elemento ng makabagong Roma at makabagong Babilonia ay kinilala sa Salita ng Diyos bilang bukod. Ang salaysay tungkol sa makabagong Babilonia, gaya ng pinagtitibay ng dalawang saksi—ang Babel at ang Babilonia—ay tungkol sa kanyang kapalaluan at sa kanyang pangwakas na pagbagsak. Sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, ang hari ng hilaga ay ginagamit upang katawanin ang kapapahan. Ang Papa ng Roma ay ang makalupang kinatawan ni Satanas.

Upang masiguro ang mga pakinabang at karangalang makamundo, ang iglesia ay naakay na hanapin ang pabor at suporta ng mga dakila sa lupa; at, yamang sa gayo'y itinakwil niya si Cristo, siya'y napahinuhod na ipagkaloob ang kaniyang katapatan sa kinatawan ni Satanas—ang Obispo ng Roma. *The Great Controversy*, 50.

Ninais ni Satanas na maging Diyos, at ang kaniyang hangarin ay kunin ang mga tronong pulitikal at relihiyoso ng Diyos.

Ano't nahulog ka mula sa langit, O Lucifer, anak ng umaga! Paanong naibagsak ka sa lupa, ikaw na nagpahina sa mga bansa! Sapagkat sinabi mo sa iyong puso, Aakyat ako sa langit, itataas ko ang aking luklukan sa itaas ng mga bituin ng Diyos; uupo rin ako sa bundok ng

kapulungan, sa mga dako ng hilagaan; aakyat ako higit sa kataasan ng mga alapaap; ako'y magiging gaya ng Kataas-taasan. Isaias 14:12-14.

Ninai ni Satanas na itaas ang kaniyang trono (na sagisag ng kapangyarihang panghari), “higit sa mga bituin ng Diyos.” Ang mga bituin ng Diyos ay ang mga anghel, at kumakatawan sa mekanismo ng pamahalaan ng Diyos. Ninai din niyang maluklok “sa bundok ng kapulungan, sa mga panig ng hilaga.” Ang kapulungan ay ang Iglesia, at ito'y nasa Jerusalem, na nasa mga panig ng hilaga. Ang maluklok sa isang trono sa “mga panig ng hilaga” ay ang maging Hari ng Hilaga. Si Cristo ang tunay na Hari ng Hilaga, na Siya rin ang Hari sa pamahalaan ng Diyos. Ninai ni Satanas na “maging gaya ng Kataas-taasan.”

Isang Awit at Salmo ukol sa mga anak ni Korah. Dakila ang Panginoon, at lubhang marapat siyang purihin sa lunsod ng ating Diyos, sa bundok ng kanyang kabanalan. Marikit sa kaitaan, ang kagalakan ng buong lupa, ang Bundok Sion, sa mga dako ng hilaga, ang lunsod ng Dakilang Hari. Nakikilala ang Diyos sa kanyang mga palasyo bilang kanlungan. Awit 48:1-3.

Ang makalupang kinatawan ni Satanas ay ang Obispo ng Roma (ang Papa). Sa huling anim na talata ng Daniel 11, inilalarawan ang pangwakas na pag-angat at pagbagsak ng Papa ng Roma, at ang Papa ay kinakatawan doon bilang ang hari ng hilaga. Siya ang pinuno ng Simbahang Katoliko, at ang salitang “katoliko” ay nangangahulugang “unibersal.” Upang magawang gayahin ni Satanas ang dalawang trono ni Cristo (pampulitika at panrelihiyon), itinatag niya ang Simbahang Katoliko upang magkaroon siya ng isang pandaigdigang sistemang panrelihiyon sa pagsisimula ng kaniyang pagpapanggap na siya si Cristo sa mga huling araw.

“Ang kompromisong ito sa pagitan ng paganismo at Kristiyanismo ay humantong sa paglitaw ng ‘tao ng kasalanan’ na inihula sa propesiya bilang sumasalungat at nagtataas ng sarili nang higit sa Diyos. Ang napakalaking sistemang yaon ng huwad na relihiyon ay isang obra-maestra ng kapangyarihan ni Satanas—isang monumento ng kanyang mga pagsisikap na iluklok ang sarili sa trono upang pamunuan ang daigdig ayon sa kanyang kalooban.” *The Great Controversy*, 50.

Nagtayo si Satanas ng isang pandaigdigang sistemang pangrelihiyon at gayundin ng isang pandaigdigang kaayusang pampulitika, upang tularan sa huwad ang dalawang trono ng kapamahalaan na kinauupuan ng tunay na Hari ng Hilaga. Ang sampung hari ng Apocalipsis labing-pito, na kasama ng patutot ay nakikiapid at na kaniyang pinaghaharian sa mga huling araw, ay kumakatawan sa halimaw na may pitong ulo at sampung sungay, na pinaghaharian ng babaeng may nakasulat sa kaniyang noo na BABILONIA. Sa kabanata labing-pito, “kinapopootan ng sampung hari ang patutot, at gagawin nila siyang tiwangwang at hubad, at kakanin ang kaniyang laman, at susunugin siya sa apoy.” Sa gayon, inilalarawan ang kaniyang kahatulan. Ang tatlong pagpapakita ng Babilonia ay nagsasaad ng pangwakas na pagbagsak ng Babilonia. Ang tatlong pagpapakita ng Roma ay tumutukoy sa kaayusang pampulitika na kaniyang pinaghaharian.

Ang mga mensahe ng tatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat ay tumatalakay sa huling pagbagsak ng makabagong Babilonya, gaya rin ng nasa Daniel kabanata labing-isa, talata

apatnapu't apat at apatnapu't lima. Ang kanyang huling pagbagsak ay binanggit sa Apocalipsis kabanata labimpito, ngunit mas tiyak na binigyang-detalye ito sa kabanata labing-walo. Ang paglalarawan sa Daniel kabanata labing-isa ng huling pagbagsak ng makabagong Babilonya, kasama ang paglalarawan ng tatlong anghel sa kabanata labing-apat, at ang paglalarawan ng huling pagbagsak sa mga kabanata labimpito at labing-walo, ay dapat pag-ugnayin, linya sa linya. Sa Daniel kabanata labing-isa, ang huling pagbagsak ng makabagong Babilonya ay tinukoy na nagaganap nang wala siyang natatanggap na tulong.

At ititindig niya ang mga tolda ng kaniyang palasyo sa pagitan ng mga dagat sa maluwalhating banal na bundok; gayunma'y darating siya sa kaniyang wakas, at walang tutulong sa kaniya. Daniel 11:45.

Sa susunod na talata, titindig si Miguel at magsasara ang probasyon ng tao. Nagsisimula ang talata sa pahayag na, "At sa panahong iyon." Kapag bumagsak ang makabagong Babilonya, magsasara ang probasyon ng tao, at siya'y mamamatay nang nag-iisa. Tinutukoy ng ikatlong anghel ang pagsasara ng probasyon sapagkat ipinakikita nitong nahati na ang sanlibutan sa dalawang uri ng mga tao: yaong may tanda ng hayop at yaong may selyo ng Diyos. Sa panahong iyon, ibubuhos ang poot ng Diyos sa makabagong Babilonya, at sa mga tumanggap ng tanda ng kaniyang kapangyarihan.

At sumunod sa kanila ang ikatlong anghel, na may malakas na tinig, na nagsasabi, Kung sinuman ay sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan, at tumatanggap ng kaniyang tatak sa kaniyang noo, o sa kaniyang kamay, ang gayon ay iinom ng alak ng poot ng Diyos, na ibinubuhos na walang halo sa kopa ng kaniyang galit; at siya'y pahihirapan sa apoy at asupre sa harapan ng mga banal na anghel, at sa harapan ng Kordero: At ang usok ng kanilang pagdurusa ay pumapailanlang magpasawalang-hanggan: at sila'y walang kapahingahan araw at gabi, yaong mga sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan, at sinumang tumatanggap ng tatak ng kaniyang pangalan. Narito ang pagtitiis ng mga banal: narito ang mga tumutupad sa mga utos ng Diyos, at ang pananampalataya ni Jesus. Apocalipsis 14:9-12.

Sa Apocalipsis kabanata labingwalo, ang paghatol sa dakilang patutot ay inilarawan bilang isang unti-unting paghatol na nagsisimula sa nalalapit na batas sa Linggo, kung kailan tinatawag ng ikalawang tinig ang iba pang kawan ng Diyos na lumabas mula sa Babilonia. Pagsapit sa talatang dalawampu't isa, minamarkahan ang pagwawakas ng panahon ng palugit, kaya't natutukoy ang isang panahon mula sa nalalapit na batas sa Linggo sa Estados Unidos hanggang sa pagtindig ni Miguel bilang panahong isinasakatuparan ang paghatol sa makabagong Babilonia, sa gitna ng malaking pag-uusig.

At isang makapangyarihang anghel ay dumampot ng isang batong tulad ng isang malaking gilingang-bato, at inihagis iyon sa dagat, na sinasabi, Gayon sa karahasan ibabagsak ang dakilang lunsod na Babilon, at hindi na ito masusumpungan kailanman. At ang tinig ng mga manunugtog ng alpa, at ng mga musikero, at ng mga tumutugtog ng plauta, at ng mga tumutugtog ng trompeta, ay hindi na maririnig sa iyo kailanman; at wala nang anumang manggagawa, sa alinmang sining, ang masusumpungan pa sa iyo; at ang tunog ng gilingang-bato ay hindi na maririnig sa iyo kailanman; At ang liwanag ng kandila ay hindi na

magliliwanag sa iyo kailanman; at ang tinig ng lalaking ikakasal at ng babaing ikakasal ay hindi na maririnig sa iyo kailanman: sapagkat ang iyong mga mangangalakal ay ang mga dakilang tao sa lupa; sapagkat sa pamamagitan ng iyong mga panggagaway ay nalinlang ang lahat ng mga bansa. At sa kanya ay nasumpungan ang dugo ng mga propeta, at ng mga banal, at ng lahat ng mga pinatay sa ibabaw ng lupa. Pahayag 18:21-24.

Ang pagbabagsak ng bato, ang pagtahimik ng mga musikero at mga manggagawa, ang pagpatay sa ilaw ng kandila, ang pagtahimik ng mga tinig ng kasintahang babae at kasintahang lalaki ay pawang mga pahayag na hinango mula sa Lumang Tipan na kumakatawan sa pagsasara ng probasyon.

Kapag ang Daniel kabanata labing-isa ay propetikong itinatapat sa Pahayag kabanata labintatlo at labing-apat, at pagkatapos ang dalawang kabanatang iyon ay itinatapat naman sa Pahayag kabanata labimpito at labing-walo, nasusumpungan natin ang tatlong linya ng propesiya na, bukod sa iba pang mga katotohanan, ay kumakatawan sa pangwakas na pagbagsak ng makabagong Babilonya. Bawat isa sa tatlong linyang iyon ay kumakatawan sa isa sa tatlong kapangyarihang umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon. Tinutukoy ng Daniel kabanata labing-isa ang hayop (ang papado). Ipinakikita ng Pahayag kabanata labintatlo at labing-apat ang gayunding kasaysayan, ngunit mula sa pananaw ng bulaang propeta (ang Estados Unidos). Ang Pahayag kabanata labimpito at labing-walo ay tumutukoy sa gayunding linya ng propesiya, ngunit ang kasaysayang inilalarawan doon ay nakatuon sa dragon (ang Nagkakaisang mga Bansa).

Ang bawat isa sa tatlong linya ay nagsisimula sa “panahon ng wakas” noong 1798. Nagsisimula ang talatang apatnapu ng kabanata labing-isa ng aklat ni Daniel sa mga salitang, “At sa panahon ng wakas.” Ang “panahon ng wakas” sa simula ng talatang iyon ay 1798, at nang natupad ang talata noong 1989, iyon din ay ang “panahon ng wakas,” sapagkat inilalarawan ni Jesus ang wakas sa pamamagitan ng simula kapag nais Niyang ilagay ang Kanyang lagda sa isang mahalagang katunayan. Ipinabatid sa atin ni Sister White na ang kabanata labing-tatlo ng Apocalipsis ay nagsisimula rin noong 1798.

At nang ang Kapapahan, na hinubdan ng kapangyarihan, ay napilitang tumigil sa pag-uusig, namalas ni Juan ang isang bagong kapangyarihang umaahon upang magpaalingawngaw ng tinig ng dragon, at ipagpatuloy ang gayunding malupit at lapastangang gawain. Ang kapangyarihang ito, ang huli na makikipagdigma laban sa iglesia at sa kautusan ng Diyos, ay isinagisag ng isang hayop na may mga sungay na tulad ng sa kordero. Signs of the Times, Nobyembre 1, 1899.

Ang linya ng propesiya na nagsisimula sa talatang apatnapu ng Daniel kabanata labing-isa noong 1798 ay nagpapatuloy hanggang sa magtapos ang panahon ng probasyon ng sangkatauhan, kapag si Miguel ay tumayo. Ang linyang iyon ng propesiya ay nagsimula noong 1798, “nang ang Papado, na pinagkaitan ng lakas, ay napilitang tumigil sa pag-uusig,” at nagwawakas sa pagbubuhos ng poot ng Diyos sa mga tumanggap ng “tanda” ng awtoridad ng Papado. Sa Apocalipsis kabanata labing-pito, nang dumating ang anghel kay Juan upang ipakita sa kanya ang paghatol sa patutot ng Papado, dinala si Juan hanggang sa pinakadulo ng “ilang,” na kumakatawan sa kasaysayan mula taong 538 hanggang 1798. Na sa espirituwal ay inilagay sa 1798, itinala ni Juan ang paghatol sa

makabagong Babilonya, na nagsisimula sa ikalawang tinig ng Apocalipsis labing-walo, na nagpapahayag na ang kopa ng panahong probasyon ng Papado ay napuno na, at ang kanyang paghatol ay nagpapatuloy hanggang sa magsara ang probasyon, sa pagbulid ng bato ng gilingan sa dagat.

Linya sa ibabaw ng linya, ang tatlong linyang ito ang tumutukoy sa pangwakas na pagbagsak ng makabagong Babilonya, na nagkasala ng pakikiapid sa mga hari ng makabagong Roma. Ang Daniel labing-isa ay isang saksi hinggil sa papasiya, na kinakatawan bilang ang hari ng hilaga. Ang Apocalipsis labing-tatlo at labing-apat ay saksi hinggil sa huwad na propeta, at ang mga kabanata labing-pito at labing-walo ay nagpapatotoo sa gampanin ng dragon (ang sampung hari). Ang balangkas na propetiko na ginagamit ng Future for America ay nakabatay sa tatlong kapangyarihang umaakay sa sanlibutan tungo sa Armageddon.

Ang dalawang saksi ng Babel at Babilonya ang tumutukoy sa mga propetikong katangian ng makabagong Babilonya. Ang dalawang saksi ring iyon ay nagsasalita tungkol sa kapalaluan ng isang pinunong papal, na nagpapakilalang Kristiyano at umuupo sa templo ng Diyos, at ipinapahayag ang sarili niya bilang Diyos. Itinutukoy din ng dalawang saksing iyon ang kanyang pangwakas na pagbagsak. Ang pagpapakilala sa sarili ng papa at ang kanyang pangwakas na pagbagsak, gaya ng kinakatawan sa tatlong anyo ng Babilonya, ang siyang nagtatatag sa pangitain ng propetikong kasaysayan.

At sa mga panahong iyon, marami ang titindig laban sa hari sa timugan; gayon din, ang mga mandarambong mula sa iyong bayan ay magpapakataas upang itatag ang pangitain; ngunit sila'y mabubuwal. Daniel 11:14.

Ipagpapatuloy natin ang ating pagsasaalang-alang sa tatlong pagpapamalas ng Babilonia sa susunod na artikulo.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kanya, bayan ko, upang huwag kayong makibahagi sa kanyang mga kasalanan, at upang huwag kayong tumanggap ng kanyang mga salot. Sapagkat ang kanyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kanyang mga kalikuan. Gantihan ninyo siya gaya ng paggantihan niya sa inyo, at ibigay sa kanya ang dobleng doble ayon sa kanyang mga gawa; sa saro na kanyang pinuno, punuin ninyo ito para sa kanya nang doble. Kung gaano niya pinaluwalhati ang sarili at namuhay sa karangyaan, gayon karaming pahirap at dalamhati ang ibigay ninyo sa kanya; sapagkat sinasabi niya sa kanyang puso, Ako'y nakaluklok na reyna, at hindi ako balo, at hindi makakakita ng dalamhati. Kaya't sa isang araw ay darating ang kanyang mga salot, kamatayan, pagdadalamhati, at kagutuman; at lubos siyang masusunog sa apoy, sapagkat makapangyarihan ang Panginoong Diyos na humahatol sa kanya. Apocalipsis 18:4-8.